

NOAH E. COTSEN LIBRARY OF
YIDDISH CHILDREN'S LITERATURE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 13051

A MAYSE MIT A KETSL

Samuil Iakovlevich Marshak

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

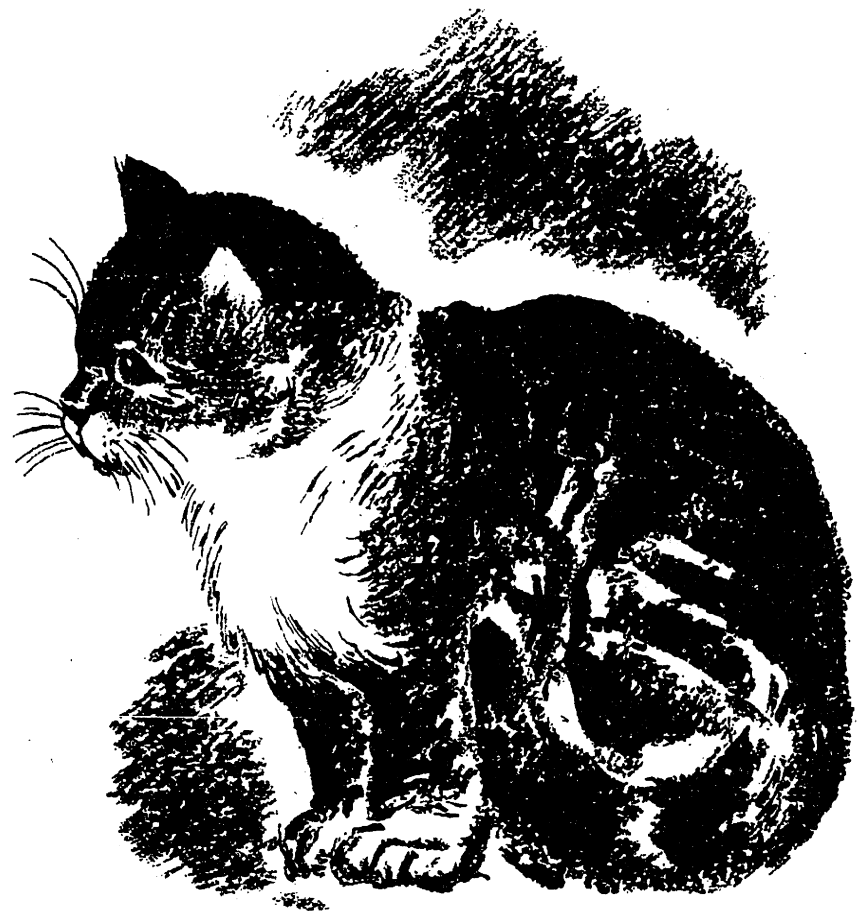
•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x101, or by email at cmadsen@bikher.org.

ס. מ. א. ר. ש. א. ק.

צייכענונגען פון ב. קריוקאָוו

א מי'סע ביט א קעצל

ס. מארשאק

א מײַסע מײַט א קעצל

טון רוסיש אוראָמ קאהאנ

גענטראַלע ייִדישע ביבליאָטעק
אין פּרעסע ארכיוו

PRINTED IN U.S.S.R.

קינדער-פארלאג פון אוססײַר 1935

איז געווען אמאָל א מיידעלע. און ווי האָט זי
געהייסנ?

ווער סע ווייסט,
ווי זי הייסט.
און איר טאקע ווייסט ניט.

און וויפל יאָר איז זי אלט געווענ?
וויפל יאָר,
אזויפיל יאָר,
ווייט פונ פערציק, דאָס איז קלאָר,
און אלט איז זי פיר יאָר אינגאנצן.

און געהאט האָט זי. וועמען האָט זי געהאט?
א גרויען
מיט וואַנצעס,
מיט אויגלעך, וואָס גלאנצן.
ווער־זשע איז דאָס אזוינס? — א קעצל.

האַט גענומען דאָס מיידעלע דאָס קעצל שלאָפן
לייגן.

אונטער פלייצע אויסצובעטן
מיט א ווייכיק איבערבעטל.
און א ציכל אָנגעצויגן,
אז ס'פינקלט אין די אויגן.

אונטער אויערלעך די שיינע—
וויסע קישעלעך די קליינע.
און א קאָלדרע אפן בעט
אויסגעשפרייט און צוגעגלעט.

אזעקעלייגט דאָס קעצל, און אליין איז זי
געגאנגען וועטשערע עסן.

זי קומט צוריק, — זי טוט
 א קוק —
 די פיסלעך אפן קישן,
 און דאָס עקעלע
 צעווישן.

אזוי שלאָפּט מען?
 האָט זי גענומען דאָס קעצל
 און עס אוועקגעלייגט ווי
 ס'געהער צו זיין.

אפן בעט
 די איבערבעט
 מיט א ליילעכל
 פארגלעט.

אונטער אויערלעך די
 שיינע
 די קישעלעך די קליינע.

און אליין איז זי אוועק עסן.
 זי קומט צוריק, — זי טוט
 א קוק —

ניט קיין ציכל,
 ניט קיין טיכל,
 און קיין קישעלעך מע
 זעט.

און דאָס קליינע,
 און דאָס שיינע
 איז אַרונטער אונטער
 בעט.

אזוי שלאָפּט מען? אָט א
 באַריש קעצל!

האַט זיך דעם מיידעלע פארוואָלט דאָס קעצל
אויספאַדן.

זייפ א שטיקעלע געקראָגן,
ברענגט א מולטערל צו טראָגן,
וואסער ריינע, ניט געטראכט,
און א שיסעלע געפראכט.
סיטוט דאָס קעצל נאָר א שמעק
און פונ מולטערל אוועק.

אַט א נאריש קעצל!

האַט דאָס מיידעלע גענומען לערנען דאָס
קעצעלע ריידן.

קעצעלע, זאָג: באַ-בי-צע.
און סע זאָגט: מיאו.
— זאָג: פער-דל.
און סע זאָגט: מיאו.
— זאָג: די לע-רער-קע.
און סע זאָגט: מיאו.
— זאָג: עלעק-טריקע
און סע זאָגט: מיאו.

אלץ מיאו און מיאו. אַט א נאריש קעצל!

האַט מען גענומען האָדעווען דאָס קעצל.

מע גיט דעם אינ א שיסעלע
מאנע־קאשע אביסעלע.
אונ סע וויל ניט.

שיט מען אָן א טעפעלע
רעטעכלעך מיט עפעלעך.
אונ סע וויל ניט.

גיסט מען מילכ אָן אינ א שאָל, -
אויסגעלעקט עס מיטאמאָל.

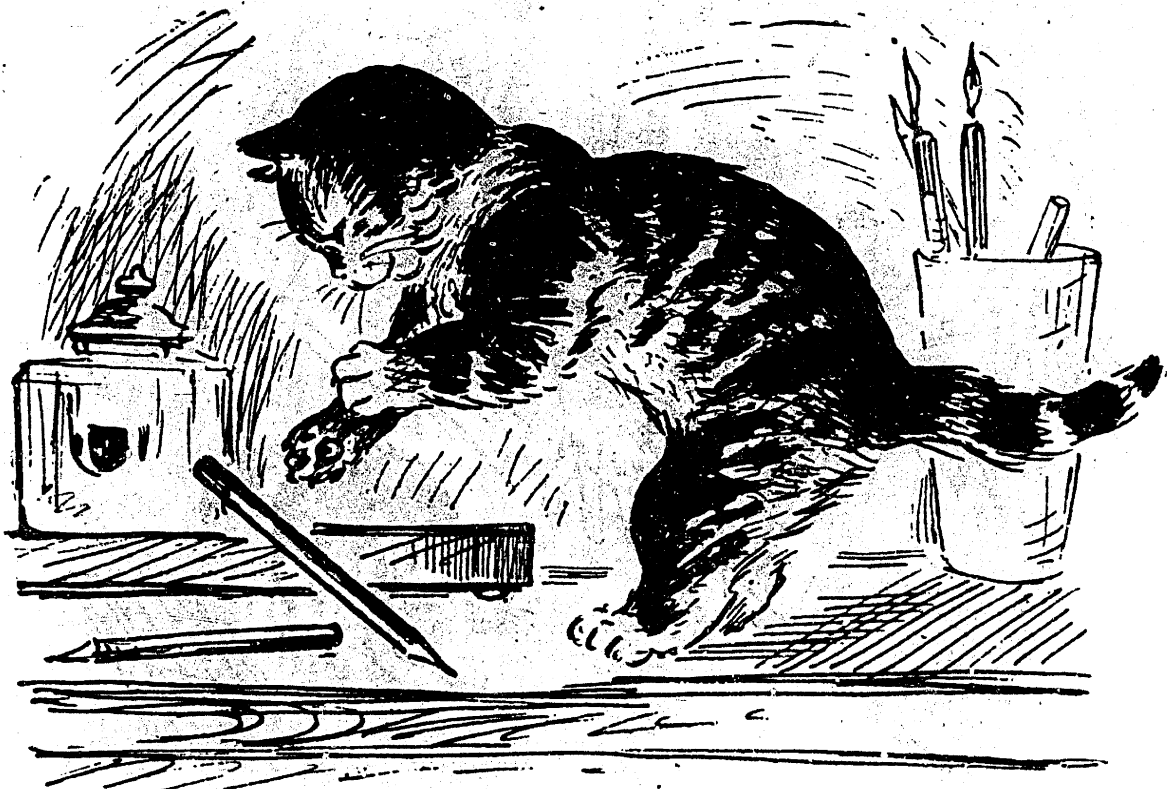
אַט א נאָריש קעצל!

איז אוועקגעגאנגען דאָס מיידעלע שפאצירן. זי
קומט אהיים - ניטאָ דאָס קעצל. זי זוכט עס אונ-
טערן טיש - נישטאָ. אונטערן בענקל - נישטאָ,
אונטערן בעט - נישטאָ, אונטער דער קאָמאָדע -
נישטאָ, אפן אויוון - נישטאָ.

ווי זשע פאָרט איז דאָס קעצל?

קיינ מיין האָט מען אינ שטוב ניט געזען,
 נאָר דערפאר זיינען בלייערס פיל געווען,
 זיי זיינען באמ טאטן אפן טיש געלעגן
 און אריין צום קעצל אינ די נעגל.

האָט דאָס קעצל זיך געלאָזט איבערן הויז,
 געכאפט א בלייער, ווי א מויז.
 און עס קויקלט און עס גלעט
 פון דער שאפע ביזן בעט,
 פון דער וואנט צום טאבורעט,
 פון קאמאד ביז צום בופעט,
 פון בופעט עס קויקלט גיך
 אונטער זיך און איבער זיך.

אויסגעגליטשט זיך
 אפ דער שוועל.
 געפאלן
 און געכאפט א טשמעל

איז אריין א מענטש צום פאפע
 אין פענסנע און אין א שליאפע.
 נישט באמערקט און נישט געזילט,
 אז ס'ליגט א בליינער אפן דיל.

אָט א נאָריש קעצל!

דאָס מיידעלע האט פארוויקלט דאָס קעצל אינ א טיכל אונ איז
אועק אינ זומער־גאַרטנ שפאצירנ.

מענטשן פרעגן: ווער איז עס בא אייך?
 און דאָס מיידעלע ענטפערט: ס'איז מיין טעכטערל.
 מענטשן פרעגן: פארוואָס זינען בא איר אזוי די בעקלעך גרוי?
 און דאָס מיידעלע ענטפערט: זי האָט זיך וואשן ניט געוואָלט.
 מענטשן פרעגן: פארוואָס זינען בא איר האַריקע לאַפּעס, און וואָגן-
 צעס ווי באַם פּאַפּע?
 און דאָס מיידעלע ענטפערט: זי האָט זיך לאַנג שוין ניט געגאָלט.
 און דאָ האָט דאָס קעצל א שפרונג געטאָן און זיך געלאָזט לויפן—
 האָבן אלע דערזען, אז ס'איז גאָר א קעצל!
 אָט א נאָריש קעצל!
 און שפּעטער
 מיט יאָרן
 איז עס א קאצ א כאַכאַמע געוואָרן.
 און דאָס מיידעלע איז אויך אויסגעוואַקסן און לערנט זיך אינ שול.

רעזאקטער א.י. גרינזיד
סעכאָנמירער יא. אַלמאנ
קאַרעטער ג. ראכלים

Одобріт № 1179. Уповнов. головліту № 992. Зам.
№ 388. Тираж 3000. 1 арк. Форм. пап. 82 x 110^{1/2}.
Здано до друку 7.V-35 р. Підписано до друку
17 VII-35 р. Чергове вид. 99.

Друкарня ім. Лекіна. Одеса. Пушкінська 18.

